

ВІДГУК ОФІЦІЙНОГО ОПОНЕНТА

доктора економічних наук, професора,
професора кафедри менеджменту, маркетингу та підприємництва
Національного університету «Києво-Могилянська академія»
Храпкіної Валентини Валентинівни
на дисертаційну роботу Вугельмана Павла Володимировича
на тему «Архітектура менеджменту стратегічної резиліентності підприємств
в умовах полікризовості»,
подану до захисту в разову спеціалізовану вчену раду Національного
університету «Одеська політехніка» на здобуття ступеня доктора філософії
з галузі знань 07 – Управління та адміністрування
за спеціальністю 073 – Менеджмент.

1. Актуальність обраної теми дослідження та зв'язок з науковими темами

Сучасний етап розвитку національної економіки України характеризується безпрецедентним рівнем невизначеності, зумовленим впливом воєнних дій, руйнуванням логістичних ланцюгів, дефіцитом ресурсів та глобальними змінами. За таких умов традиційні моделі стратегічного управління, орієнтовані на досягнення статичної стійкості та максимізацію суто фінансових результатів, втрачають свою ефективність. Виникає об'єктивна потреба у формуванні принципово нових управлінських підходів, здатних забезпечити не просто виживання бізнес-суб'єктів, а їхній випереджальний розвиток і перехід до стану антикрихкості. У цьому контексті парадигма стратегічної резиліентності постає як інтегральна спроможність підприємства проактивно трансформувати свою архітектуру у відповідь на екзогенні шоки полікризового середовища.

У ХХІ столітті ефективність функціонування та розвитку підприємств (зокрема на високодинамічних ринках) не може вимірюватися виключно фінансово-економічними показниками. Сучасний менеджмент вимагає цілісної інтеграції економічної результативності, інноваційної мобільності та соціальної відповідальності, включаючи принципи ESG. Розвиваючи цей підхід, актуальність цього дослідження посилюється необхідністю гармонізації корпоративних стратегій із муніципальними безпековими каркасами (зокрема, екосистемою «Одеса 5Т»), де підприємство розглядається не як ізольований суб'єкт, а як активний вузол мережевої життєздатності громади.

Особливої ваги набуває трансформація системи управління персоналом на засадах інклюзивності та травма-інформованого менеджменту. Розширення систем КРІ соціально-орієнтованими та ціннісними індикаторами підвищує репутаційний капітал та інституційну стійкість бізнесу. Відтак, перехід від

жорсткого контролю ефективності за КРІ до моніторингу психологічного капіталу команди й оцінювання індексів інклюзивної готовності (КВІ) є критично важливим для збереження людського потенціалу в періоди структурних зламів.

Таким чином, необхідність розробки архітектури менеджменту стратегічної резиліентності, яка поєднує жорсткі операційні модулі з м'якими когнітивно-культурними змінами та інклюзивною соціальною відповідальністю підприємств, визначає високу актуальність, теоретичну значущість та практичну затребуваність теми дисертаційного дослідження.

Дисертація Вугельмана Павла Володимировича виконана у відповідності до планів та тематики науково-дослідних робіт Національного університету «Одеська політехніка». Зокрема, її результати враховано у п'ятьох НДР: «Методи та інструменти управління та його обліково-аналітичного забезпечення в контексті детермінант сталого розвитку» (номер держреєстрації 0121U108321, 2020-2023 рр.), «Інклюзивна соціальна відповідальність в інноваційній ризикогенній економіці як активатор сталого смарт-розвитку та посилення національної безпеки» (номер держреєстрації 0122U000740, 2022-2024 рр.); «Управління інтегрованими високотехнологічними виробництвами з випуску інноваційної продукції для потреб обороноздатності та сталого розвитку України» (номер держреєстрації 0125U001609, 2024-2027 рр., другий етап); госпдоговірної НДР №1852-82 «Оцінка впливу Стратегії соціально-економічного розвитку міста для бізнес-середовища сфери будівництва за імперативами сталого та інноваційного розвитку і прогнозування його наслідків для ТОВ «УСК-СТРОЙ»» (2021-2022 рр.); грантового проєкту UUT10 «Формування інклюзивної соціальної відповідальності в інноваційному процесі». Дисертант брав участь у виконанні вказаних тем як співвиконавець (акт впровадження №617/67-07 від 15.04.2026 р.).

Враховуючи вищевикладене, можна стверджувати, що тема виконаного дослідження є актуальною та своєчасною.

2. Основні положення, висновки і пропозиції дисертації, її наукова новизна

Дисертація Вугельмана Павла Володимировича є самостійним комплексним авторським дослідженням, що вирішує важливе наукове завдання – розроблення концептуально-методичних підходів до стратегічного управління на засадах формування архітектури та інструментарію менеджменту реверсної стратегічної резиліентності підприємств в умовах полікризовості.

Дисертація містить двомовну анотацію, вступ, три розділи, висновки, список використаних джерел і додатки.

Анотація двома мовами чітко та стисло викладає сутність роботи, робочу гіпотезу та ключові теоретико-прикладні результати розділів.

У вступі обґрунтовано актуальність теми, наведено мету, завдання, об'єкт, предмет, гіпотезу та методи дослідження. Відображено зв'язок роботи з тематикою науково-дослідних робіт та грантових проєктів Національного університету «Одеська політехніка».

У першому розділі дисертаційного дослідження сформовано теоретико-методологічний фундамент роботи, де полікризове середовище визначено як каталізатор системних трансформацій бізнесу, а стратегічну резиліентність концептуалізовано як динамічну спроможність підприємства до проактивної зміни бізнес-моделі й випереджального розвитку (переходу до антикрихкості), що виходить за межі класичного виживання чи повернення до статус-кво. Автором детально обґрунтовано реверсний характер цієї резиліентності, яка реалізується через ітераційний обмін активами між суб'єктами господарювання та муніципальною екосистемою, а також розроблено трирівневу ієрархію стратегічного реагування, що диференціює глибину адаптації систем за абсорбційним, адаптивним та трансформаційним рівнями. Крім того, у розділі доведено об'єктивну необхідність інтеграції інклюзивної соціальної відповідальності й травма-інформованого управління в контур стратегування, що дозволяє трансформувати людський капітал із вразливої ланки на головний стабілізуючий актив підприємства під час каскадних шоків.

Другий розділ присвячено дослідженню детермінант та наслідків деструктивного впливу полікризового середовища на конструкт стратегування, що дозволило детально декомпонувати тригерні чинники та бар'єри розвитку підприємств в умовах воєнного стану через регіональний контекст. На основі розробленого автором інструментарію та порівняльного аналізу результатів опитування керівників 30 підприємств м. Одеса за період 2020-2024 рр. доведено парадигмальний перехід бізнес-екосистеми від моделей автономного виживання («корпоративного егоїзму») до відкритих мережеских контурів та обґрунтовано реверсний характер взаємодії суб'єктів господарювання з муніципальною платформою «Одеса 5Т». Розроблено та апробовано матричний принцип класифікації підприємств за ознаками їхньої соціально-економічної значущості (виокремлено критичний, інноваційний, ресурсний та соціальний кластери) та рольового ресурсного впливу на місто (диференціація на донорів та реципієнтів), що заклало основу для переходу від уніфікованого менеджменту до проєктування диференційованих захисних

архітектур (архітектури-фортеці) та впровадження ціннісно-орієнтованих індикаторів.

У третьому розділі представлено авторське бачення механізму формування архітектури та інструментарію менеджменту реверсної стратегічної резилієнтності підприємств в полікризовому середовищі. По суті, сформовано прикладний контур роботи, де розроблено та практично апробовано цілісну архітектуру резилієнтності «бТ» як інструментальну модель випереджального розвитку підприємств у полікризовому середовищі. Автором детально обґрунтовано архітектоніку її базових та динамічних модулів, зокрема інтеграцію травма-інформованого менеджменту й моніторингу психологічного капіталу в контур превентивної соціальної відповідальності (модуль «Таланти»), а також механізм адаптації муніципальних безпекових пріоритетів екосистеми «Одеса 5Т» до мікрорівня бізнесу (модуль «Трансформації»). Запропоновано авторський методичний інструментарій комплексного оцінювання рівнів стратегічної резилієнтності, який базується на заміщенні традиційного контролю за КРІ системою ціннісно-орієнтованих індикаторів та індексів інклюзивної готовності, що дозволяє підприємству оперативно ідентифікувати стан системи у діапазоні від «крихкості» до «антикрихкості» й ухвалювати диференційовані стратегічні рішення для забезпечення синергії з екосистемою міста.

У висновках узагальнено ключові результати, сформульовано теоретичні висновки та рекомендації.

Наукова новизна дисертації полягає у формуванні концепції стратегічного управління розвитком підприємств на засадах формування архітектури та інструментарію менеджменту реверсної стратегічної резилієнтності підприємств в умовах полікризовості.

Зокрема, принципово новими можна вважати розроблені: по-перше, дизайн-модель архітектури реверсної стратегічної резилієнтності підприємств в полікризовому середовищі, що обґрунтовує перехід від закритих систем до відкритої моделі, де бізнес одночасно є реципієнтом муніципального захисту та донором стійкості для громади; по-друге, концептуальну модель «Стратегія бТ», яка реалізує індивідуальні траєкторії антикрихкості кластерів через інтеграцію травма-інформованого управління модулю «Таланти» та адаптацію муніципальної рамки «Одеса 5Т» до підприємства модулем «Трансформації».

Удосконалено науковий базис обґрунтування завдань та системних компонентів архітектури менеджменту стратегічної резилієнтності, який базується на каркасному поєднанні жорсткого (операційного), м'якого (когнітивного) та гнучкого (інституційного) модулів для перетворення зовнішніх шоків у вектори розвитку.

Оригінальними є управлінський механізм гармонізації стратегічної резилієнтності підприємства та міста і його методичний базис, що впроваджують матричний принцип взаємодії «донор-реципієнт» та систему оцінювання готовності архітектури до шоків за фазами абсорбції, адаптації та трансформації.

Розвинене: науково-методичні засади визначення детермінант трансформації стратегічного конструкту підприємства, які обґрунтовують парадигмальний перехід до динамічного менеджменту реверсної стійкості, визначають ключові чинники змін бізнес-моделей (інклюзивність, цифрова мобільність) та впроваджують кластерно-орієнтований підхід; науково-методичні підходи та управлінський інструментарій гармонізації інклюзивної соціальної відповідальності та інноваційного розвитку, що інтегрують менеджмент людської резилієнтності в загальну життєздатність підприємства та заміщують жорсткий контроль за КРІ моніторингом психологічного капіталу й індексів інклюзивної готовності.

Дістало подальшого розвитку змістовна характеристика та типологізація стратегічної резилієнтності підприємства, яка трактує її як динамічну спроможність до випереджального розвитку (антикрихкості) в умовах воєнного стану та класифікує за глибиною стратегічного реагування на абсорбційний, адаптивний і трансформаційний рівні.

Ознаки оригінальності надано класифікації підприємств за стратегічним потенціалом, які типізовано за критеріями соціально-економічної значущості (виокремлено критичний, інноваційний, ресурсний та соціальний кластери) та їхнього рольового ресурсного впливу на екосистему міста для диференціації захисних архітектурних рішень.

Таким чином, дисертація Вугельмана Павла Володимировича є ґрунтовною завершеною науковою працею, який притаманні теоретична системність, прикладна орієнтованість та інноваційність науково-методичних підходів та ідей дослідника. Основні положення, висновки та пропозиції автора мають високий рівень обґрунтованості, апробації та практичного значення для менеджменту організацій.

3. Ступінь обґрунтованості та достовірності наукових положень, висновків і рекомендацій

Наукові положення, сформульовані в дисертації Вугельмана П.В., мають високий ступінь обґрунтованості та достовірності, що зумовлено використанням системи методів та методичних підходів до вирішення поставлених автором завдань, які відповідають меті роботи: теоретико-методологічні: системний і контекстний підходи (обґрунтування парадигми

реверсної резилієнтності), логіко-функціональне моделювання та логічна структуризація (побудова архітектури «Стратегії бТ»), формалізація структурно-логічних моделей (проектування дизайн-моделі архітектури); аналітичні: контент-аналіз джерел; порівняльний, системний, хронологічний та класифікаційний аналіз (дослідження еволюції концепцій стійкості); індексний, багатокритеріальний, SWOT- та Heatmap-аналіз (оцінювання параметрів середовища та деформацій бізнес-моделей); інтерпретаційно-оціночні: дескриптивний і інтерпретаційний аналіз, побудова інтерпретаційних матриць, порівняльне типологізування (якісне оцінювання рівнів резилієнтності від крихкості до антикрихкості, градація ролей «донор-реципієнт»); емпіричні: кейс-метод (на прикладі платформи «Одеса 5Т»), індикаторне опитування (анкетування) керівників 30 підприємств, метод експертних оцінок та аналіз емпіричних даних (верифікація гіпотез); прикладні: компетентнісне моделювання, фреймворк- та секторальний аналіз (оцінювання інклюзивно-інноваційних компетентностей підприємств, моніторинг психологічного капіталу команди «Таланти» та інтеграція в безпекові муніципальні каркаси).

Результати теоретичних узагальнень підтверджуються використанням 126 актуальних джерел, до яких входять праці вітчизняних і зарубіжних науковців, дані офіційної статистики та відкритих аналітичних джерел.

Обґрунтованість висновків дисертації підтверджується логікою викладення матеріалу: завершальні висновку кожного розділу утворюють канву загальних висновків, їх прозорості та узгодженості з метою дослідження.

Наукові висновки і пропозиції автора пройшли апробацію через його публікації та участь у наукових конференціях, а результати дослідження впроваджено в освітній процес і наукову роботу Національного університету «Одеська політехніка», що підтверджується відповідними актами.

Відтак, всі наукові положення, висновки та практичні рекомендації дисертації є логічними, обґрунтованими, достовірними, достатньо апробованими.

4. Повнота викладу наукових положень, висновків та рекомендацій в опублікованих працях

Дисертація Вугельмана П.В. вирізняється комплексністю наукового підходу, високим ступенем обґрунтованості, повнотою відображення її положень в опублікованих працях. Кожен з ключових елементів дослідження висвітлено у наукових публікаціях, зокрема у одноосібних, що підтверджує самостійність і наукову зрілість дисертанта.

Здобувачем опубліковано 15 наукових праць: 1 розділ у колективній монографії (неодноосібний), 4 статті у наукових фахових виданнях України, що включені у міжнародні наукометричні бази; 8 тез доповідей на наукових конференціях, 2 інші публікації. Загальний обсяг публікацій складає 11,206 д.а., з яких 7,02 д.а. належать особисто автору. Матеріали дисертації викладені у публікаціях достатньо повно й узгоджено з текстом роботи, що забезпечує прозорість здобутих результатів і їх авторство. Склад та кількість опублікованих матеріалів повністю охоплюють всі основні теоретичні та прикладні результати дисертації, що дозволяє визначити їх апробацію як достатню. Обсяг і якість публікацій відповідають вимогам МОН України.

Таким чином, основні наукові положення дисертації Вугельмана Павла Володимировича отримали належне висвітлення в опублікованих працях, апробовані на наукових конференціях і повною мірою відповідають вимогам до оформлення результатів дослідження на здобуття ступеня доктора філософії.

5. Відповідність дисертації встановленим вимогам

Дисертаційне дослідження Вугельмана Павла Володимировича присвячене актуальній темі, що має значну наукову та практичну цінність. У роботі чітко сформульовано об'єкт, предмет, мету, завдання й наукову гіпотезу, а отримані результати системно викладено у вигляді теоретичних положень і рекомендацій щодо практичного впровадження у менеджмент підприємств.

Дисертація має чітку логіко-змістовну структуру, що відповідає вимогам до кваліфікаційних наукових праць на здобуття ступеня доктора філософії.

Автором забезпечено належний рівень академічної доброчесності: використані джерела коректно оформлено, чітко вказано власний внесок з дотриманням вимог щодо подання наукових посилань.

Тема дисертації, її зміст, логіка викладу, рівень наукової новизни дисертації повністю відповідають спеціальності 073 – Менеджмент галузі знань 07 – Управління та адміністрування, а її обсяг, структура та оформлення – чинним вимогам Міністерства освіти і науки України до кваліфікаційних наукових праць на здобуття наукового ступеня доктора філософії.

Таким чином, структура, зміст і оформлення дисертації Вугельмана П.В. повністю відповідають встановленим вимогам до наукових кваліфікаційних праць та свідчать про достатньо високий рівень підготовки здобувача.

6. Важливість для науки та практики

Для науки результати дослідження мають значну теоретичну цінність, оскільки формують новий науковий підхід до стратегування підприємств в умовах полікризовості, адаптованого до викликів воєнного стану та каскадних шоків. Зокрема, наукова цінність результатів полягає у теоретичному обґрунтуванні концепції реверсної стратегічної резилієнтності, яка трансформує класичне розуміння стійкості бізнесу як ізольованої системи та переводить його у площину відкритої, ітераційної взаємодії суб'єктів господарювання з муніципальними безпековими каркасами (на прикладі платформи «Одеса 5Т»). Логіка «Стратегії 6Т» поглиблює теорію стратегічного менеджменту через інтеграцію принципів ESG, травма-інформованого управління та інклюзивно-інноваційних компетентностей, розширює науковий інструментарій оцінювання життєздатності підприємств шляхом парадигмального заміщення жорстких операційних показників ефективності (KPI) системою ціннісно-орієнтованих індикаторів (KVI). Таким чином, дослідження закладає теоретичний фундамент для типізації та моделювання адаптивних «архітектур-фортець» бізнесу, здатних забезпечувати не просто абсорбцію зовнішніх ударів, а проактивний випереджальний розвиток і перехід підприємства до стану антикрихкості.

Практична значущість отриманих результатів полягає у можливості їх безпосереднього використання під час розробки, коригування та впровадження превентивних управлінських регламентів, спрямованих на підвищення інституційної життєздатності та забезпечення випереджального розвитку в умовах каскадних шоків воєнного стану. Запропонований інструментарій дозволяє суб'єктам господарювання розгортати «Архітектуру резилієнтності 6Т» на рівні підприємства, трансформуючи внутрішні бізнес-процеси відповідно до фаз кризового циклу (абсорбція, адаптація, трансформація); використовувати розроблену систему ціннісно-орієнтованих індикаторів (KVI) та індексів інклюзивної готовності для парадигмального заміщення застарілих жорстких моделей контролю ефективності (KPI), що забезпечує збереження і капіталізацію людського потенціалу методами травма-інформованого менеджменту (модуль «Таланти»); оперативно визначати свій стратегічний статус (від «крихкості» до «антикрихкості») за допомогою запропонованої індикативної шкали оцінювання для вибору диференційованої захисної моделі управлінських рішень («архітектур-фортеці»); практично інтегрувати корпоративні системи безпеки у мезоекономічний безпековий каркас міста через матричні алгоритми реверсної взаємодії «донор-реципієнт» в межах муніципальної платформи «Одеса 5Т».

Результати дослідження доведені до рівня конкретних методичних рекомендацій, придатних для використання HR-департаментами, аналітичними підрозділами та топменеджментом підприємств різних кластерів (критичного, інноваційного, соціального та ресурсного) для мінімізації втрат від екзогенних загроз та деформацій бізнес-середовища.

7. Дискусійні положення та недоліки дисертації

Даючи позитивну оцінку науковим здобуткам автора та їх практичній значущості, важливо вказати на певні зауваження та дискусійні положення, які потребують додаткових пояснень та уточнень, зокрема:

По-перше, у п.1.1 автор здійснює глибоку ретроспективу та систематизацію еволюції наукових поглядів на сутність понятійно-категоріального апарату. Проте є певна нечіткість розмежування. Так, запропоноване авторське трактування стратегічної резиліентності як динамічної спроможності до проактивної зміни бізнес-моделі (с. 44-47) подекуди надмірно дублює функціональне навантаження класичних теорій «динамічних спроможностей» (Dynamic Capabilities) Д. Тіса та моделей превентивного антикризового менеджменту. Було б доцільно чіткіше розмежувати детермінанти, які відділяють процес звичайної стратегічної гнучкості та адаптації підприємства від безпосередньо реверсного архітектурного проєктування резиліентності в умовах воєнного стану, що дозволило б сильніше підкреслити самостійний статус і стратегічної резиліентності, і реверсності.

По-друге, у п. 2.1 автором запропонований кластерний підхід до типізації підприємств за ознаками їхньої соціально-економічної значущості в умовах воєнного стану. Визиває сумнів доцільність статичності критеріїв формування цих кластерів. Описуючи деформацію запитів бізнес-середовища (с. 90-101), автор справедливо наголошує на каскадному та непередбачуваному характері сучасних шоків. Проте розроблена далі класифікація (с. 106-109), яка розподіляє підприємства на критичний, інноваційний, ресурсний та соціальний кластери, виглядає дещо дискретною. Бракує опису динамічних інституційних умов, за яких підприємство може мігрувати з одного кластера до іншого (наприклад, коли інноваційний бізнес через руйнування інфраструктури тимчасово переходить у критичний режим існування – «архітектуру-фортецю», або навпаки). Такі адаптаційні траєкторії переходів між кластерами посилили б гнучкість аналітичного інструментарію дисертації.

По-третє, попри високий рівень репрезентативності та прикладну цінність представлених у п. 2.3 результатів польових емпіричних досліджень у межах проєкту UUT10 (с. 145-151), які унаочнюють високу готовність

стейхолдерів до інклюзивних змін і відходу від моделей «корпоративного егоїзму» (с. 150), слід висловити зауваження щодо методики узагальнення та агрегування цих якісних параметрів. Наведена серія рисунків (рис. 2.20-2.23) та супровідний аналіз первинних даних (CSV) за 7-бальною шкалою відображають переважно дескриптивні (описові) характеристики розподілу відповідей респондентів. Дещо бракує глибокого математико-статистичного підтвердження щільності та причинно-наслідкового характеру виявлених зв'язків між зміною пріоритетів бізнесу та фактичним зростанням антикризової стійкості систем. Роботу суттєво підсилило б використання непараметричних критеріїв для верифікації авторської тези про те, що саме рівень соціальної безпеки й інклюзивна відповідальність конвертуються у стратегічну антикрихіть підприємств, а не є лише декларативним наслідком загального воєнного адаптивного стресу.

По-четверте, автором у розділі 2 виконано значний обсяг аналітичної роботи із високим ступенем репрезентативності зібраних емпіричних даних (зокрема, результатів анкетування керівників 30 підприємств Одеського регіону). Проте, слід висловити зауваження щодо коливання співвідношення між описовим (дескриптивним) та каузальним (причинно-наслідковим) підходами в аналізі. Значна частина розділу присвячена фіксації поточного стану деформації бізнес-середовища та графічній візуалізації відповідей респондентів. Водночас у тексті дещо бракує аналітичного виокремлення чистих ізольованих трендів: важко чітко диференціювати, які саме зміни в архітектурі менеджменту підприємств є прямим результатом інтеграції в муніципальну стратегію «Одеса 5Т», а які викликані виключно загальними адаптивними процесами та стресовим виживанням в умовах воєнного стану. Посилення розділу чіткішим розмежуванням цих факторів дозволило б краще проілюструвати реальну ефективність реверсних екосистемних зв'язків бізнесу та міста.

По-п'яте, попри високий рівень наукової новизни прикладних рішень розділу 3, що виражається у проектуванні модульних контурів архітектури резилієнтності 6Т (п. 3.2) та розробці унікального інструментарію її оцінювання за допомогою ціннісно-орієнтованих індикаторів (п. 3.3), можна висловити спільне зауваження щодо недостатньої синхронізації між процесною моделлю проектування та алгоритмом розрахунку інтегральних показників. Описуючи структурні блоки архітектури у підрозділі 3.2 (зокрема, модулі «Таланти» та «Трансформації»), автор акцентує увагу на динамічному розгортанні зв'язків підприємства в часі. Проте запропонована у підрозділі 3.3 методика оцінювання та її індикативна шкала (табл. Б.3.4) фіксують стан резилієнтності у статичному зрізі (діапазон коефіцієнтів від 0.00 до 1.00).

Дещо бракує чіткого зворотного зв'язку, який би наочно демонстрував, як саме отриманий за методикою поточний бал крихкості чи антикрихкості автоматично запускає зміну конфігурації, перерозподіл ресурсів чи активацію конкретних превентивних шлюзів у раніше спроектованій архітектурі менеджменту бізнесу.

Наведені зауваження та висвітлені недоліки не знижують наукової цінності дисертації та можуть стати основою наукової дискусії при її захисті.

8. Відсутність (наявність) порушення академічної доброчесності

Дисертація Вугельмана Павла Володимировича на тему «Архітектура менеджменту стратегічної резилієнтності підприємств в умовах полікризовості» є результатом його власних досліджень. Аналіз змісту дисертації та наукових публікацій здобувача, в яких представлено основні результати дослідження, дозволяє стверджувати, що під час підготовки дисертаційної роботи вимоги академічної доброчесності не були порушені. Зокрема, дисертація містить посилання на джерела інформації за кожним випадком використання ідей, розробок, тверджень, відомостей. Відповідність роботи принципам академічної доброчесності засвідчено звітом про подібність.

Загальна оцінка

Дисертація Вугельмана Павла Володимировича написана на актуальну тему на високому науковому рівні. Вона є самостійно виконаною завершеною науковою працею, в якій запропоновано вирішення наукового завдання, що має важливе наукове й прикладне значення.

З урахуванням наведених вище висновків щодо актуальності теми та напрямків дослідження, внеску автора у вирішення відповідного важливого наукового завдання, достатньо високого рівня проведених досліджень, успішного практичного впровадження та оприлюднення результатів дослідження, глибокого володіння здобувачем методологією наукової діяльності, можна стверджувати, що дисертація Вугельмана Павла Володимировича на тему «Архітектура менеджменту стратегічної резилієнтності підприємств в умовах полікризовості» відповідає вимогам наказу Міністерства освіти і науки України «Про затвердження Вимог до оформлення дисертації» від 12 січня 2017 року № 40 (із змінами внесеними наказом Міністерства освіти і науки від 31.05.2019 № 759) та Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затверженому Постановою

Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44 «Про затвердження Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії» із змінами, а її автор – Вугельман Павло Володимирович – заслуговує на присудження ступеня доктора філософії за спеціальністю 073 – Менеджмент.

Офіційний опонент:

доктор економічних наук, професор,
професор кафедри менеджменту,
маркетингу та підприємництва
Національного університету
«Києво-Могилянська академія»

Валентина ХРАПКІНА